

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

12 פברואר 2017

ת"ד 16-01-840 מדינת ישראל נ' לביא

מספר פל"א 240519/2015

לפני כבוד השופטת רות רז

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חיים לביא ת.ז. 051427110

הנאשם

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אלי מנטסון

ב"כ הנאשם - עו"ד ארז רופא

הנאשם

פרוטוקול

בית המשפט מוסר את הכרעת הדין לצדדים.

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות כדלקמן:

אי שמירת מרחק – עבירה לפי סעיף 49 לתקנות התעבורה.

נהיגה בקלות ראש – עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה וסעיף 38(2) לפקודת התעבורה.

גרימת תאונה בה נפגע אדם ונגרם נזק – עבירה לפי תקנה 21(ב) לתקנות התעבורה.

עובדות כתב האישום

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

12 פברואר 2017

ת"ד 16-01-840 מדינת ישראל נ' לביא

1 בתאריך 27.8.2015 בשעה 15:00 לערך, נהג הנאשם ברכב מסוג שברולט ברחוב הנשיא בנתניה ונסע
2 בעקבות רכב מסוג רנו נהוג בידי מוריאל יהודית בן חמו, שהיה בעצירה ברמזור.
3 הנאשם נהג ברשלנות בכך שלא שמר על רווח, אשר יאפשר לו לעצור בכל עת את רכבו על מנת למנוע
4 תאונה, איבד שליטה ברכב והתנגש ברכב הרנו מאחור.
5 כתוצאה מהתאונה נחבלו הנאשם, הנהגת המעורבת ונוסעים ברכבה וכלי הרכב המעורבים בתאונה
6 ניזוקו.

7
8 הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר וטען כי התאונה הייתה בלתי נמנעת, בלא שליטתו, וכי עובר
9 לתאונה התעלף.

10
11 פרשת התביעה

12 מטעם התביעה העידו 3 עדי תביעה והוגשו ראיות:

13
14 ע.ת.1, הנהגת המעורבת, מוריאל יהודית בן חמו, מסרה בעדותה בבית המשפט כי הייתה בעצירה
15 ברמזור אדום, לפתע הרגישה "מכה" חזקה מאחור, כשיצאה לבדוק מה קרה, הבחינה ברכב הפוגע
16 ובנוק בחלק האחורי ברכבה. כשניסתה לפנות לנהג, הנהג לא ענה, "הוא עשה משהו עם הראש ולא
17 הבנתי". (עמוד 3 ש' 18). העדה נבהלה וחזרה לרכבה כדי לצלם את האירוע ואז הרגישה פגיעה
18 נוספת מאחור. בשלב זה פחדה, התקשרה למשטרה ונסעה לבית החולים. שם פגשה גם בנאשם.

19
20 העדה וילדיה נתבלו. הוגשו תעודות רפואיות (ת/1) מהן עולה כי נגרמו חבלות מינוריות והם שוחררו
21 באותו יום.

22
23 בחקירתה הנגדית העידה כי לא הבינה מה קרה לנהג הפוגע, הנהג לא תיקשר אתה.
24 כשנשאלה האם ראתה שמהו לא תקין אצלו, השיבה, " לא תקין, בטח, הוא לא ענה לי. הלכתי
25 לשאול אותו מה קרה, ראית מה עשית ? הוא לא ענה לי, במקום לענות, הוא עשה תנועה עם הראש,
26 בערך תנועה של סיבוב ממה שאני זוכרת" (עמוד 4 ש' 10-12).

27
28 ע.ת.2, בוחן תנועה במשטרה, נזים איסקנדרוב, גבה את הודעת הנאשם תחת אזהרה (ת/2).
29 העד העיד כי המליץ לסגור את תיק החקירה מאחר ועלה מעדותו של הנאשם, מעדותם של שוטרים
30 ומחומר רפואי של בית החולים כי הנאשם התעלף במהלך הנהיגה. בנוסף ציין כי הפנה את הנאשם
31 למכון לבטיחות בדרכים.
32

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

12 פברואר 2017

ת"ד 16-01-840 מדינת ישראל נ' לביא

1 בהודעתו אמר הנאשם כי נהג ברכבו מטרים ספורים מביתו. " במהלך הנהיגה הרגשתי חולשה
2 ועייפות כתוצאה ממוג האוויר החם. ימים ספורים לפני כך, החלטתי להפסיק לעשן ואף יתכן
3 שמחוסר נוזלים אבדתי את הכרתי במהלך הנהיגה. " התאונה ארעה כשהרכב כמעט בעצירה,
4 הנאשם הבחין ברכב עומד לפניו, לא הייתה לו שליטה על פעולותיו, ראה שחור בעיניים, הצליח
5 לצאת מהרכב בכוחות עצמו והתעלף כנראה מהתייבשות. מקרה דומה לא ארע לו מעולם. הוא לא
6 סובל מבעיה רפואית.

7
8 ע.ת 3, שוטר, רס"מ מרק קוריס, רשם דו"ח פעולה (ת/3) ודו"ח פעולה בתאונת דרכים (ת/4).
9 העד הגיע לבית החולים, שם שוחח עם העדה שתיארה בפניו את אירוע התאונה ואמרה כי נבהלה
10 מהנאשם ונמלטה מהמקום. העד פגש בבית החולים את בנו של הנאשם שסיפר לו כי כשהתקשר
11 לאביו ענו לו אנשים זרים שמצאו אותו על הכביש מחוסר הכרה, הוא הגיע למקום ופינה את אביו
12 לבית חולים. העד גם ראה את הנאשם בבית החולים כשהוא שוכב במיטה, פניו לבנות וסביבו
13 רופאים. הנאשם סיפר לו ש"ראה חושך בעיניים, זוכר שפגע ברכב כלשהו, איכשהו יצא מהרכב,
14 שטף פנים והתעלף, נפל על הכביש ופתח את הראש מאחורי" (ת/3).

15
16 מאחר והנאשם התייחס בעדותו לעברו התעבורתי הוגש גיליון הרשעות (ת/5).

17
18 פרשת ההגנה:

19
20 הנאשם העיד להגנתו ואמר כי הוא נוהג שנים רבות, יום יום על הכביש כנהג מקצועי ומעולם לא
21 ארע לו מקרה דומה. יום האירוע היה יום חם במיוחד, לכן הקדים לחזור מעבודתו כעובד בבניין.
22 כאשר הגיע לרמזור שבכיוון נסיעתו לביתו, אולי שנייה קודם לכן, "קיבלתי חושך בעיניים, לא יודע
23 מה קרה לי, איבדתי את ההכרה וכנראה נכנסתי ברכב שלפני" (ש' 27-28 עמוד 7).

24
25 " התעלפתי, איבדתי את ההכרה ונכנסתי בהם. אחרי זה התאוששתי קצת, שפכתי על עצמי מים
26 וניסיתי להתאושש, פתחתי את הדלת של הרכב ונפלתי החוצה..." (ש' 29-31 עמוד 7).

27
28 בחקירתו הנגדית הסביר כי חש חולשה ועייפות כאשר הגיע לרמזור, שניה לפני התאונה. באותו יום
29 הפסיקו את העבודה בבניין בגלל מזג האוויר החם ו"טבעי שאנשים חוזרים מהעבודה עייפים."
30 (עמוד 10 ש' 9). " חולשה לא הרגשתי. יום עבודה בבניין הוא יום מעייף " (עמוד 11 ש' 3). בתשובה
31 לשאלה האם יצא מהעבודה כאשר היה כבר עייף, השיב: "כי היה חם. יום חם בבניין " (עמוד 10
32 ש' 31).

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

12 פברואר 2017

ת"ד 16-01-840 מדינת ישראל נ' לביא

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

אחרי התאונה הוא התעורר, מצא בקבוק מים, שפך על עצמו, פתח את דלת הרכב, ניסה לצאת מהרכב ונפל. " אחרי שהתעלפתי ופגעתי בה התעוררתי פתאום, ראיתי מטושטש ולא הבנתי מה קורה, לקחתי בקבוק מים ושפכתי על עצמי " (עמוד 11 שוי 25-26). את הנהגת לא ראה אלא בשלב מאוחר יותר בבית החולים.

בתשובה לשאלה האם הרגיש עייפות בשלב מוקדם לתאונה ובמקום לעצור מיד ולהתרענן בחר להמשיך בנהיגה, השיב : "הרגשתי טוב. מה שקרה, קרה בעת התאונה " (עמוד 12 שוי 7).

הנאשם ציין כי אושפז בבית החולים למשך כשבוע לצורך בדיקות, לאחר מכן הוזמן למשטרה ולמרב"ד ורישיונו נלקח למשך מספר חודשים. לדבריו, נמצא כשיר לנהיגה ברכב פרטי ונשללו ממנו דרגות נהיגה לרכב כבד. הוצג אישור ממשרד הבריאות, המכון הרפואי לבטיחות בדרכים לפיו נמצא הנאשם כשיר לנהיגה ברכב פרטי אך נרשם כי הודעה זה אינה מהווה אישור לנהיגה(נ/1).

הנאשם הציג תעודה רפואית כי נבדק ביום האירוע בבית החולים (נ/2). לפי התעודה נמצאו שפשופים באזור העורף. טענת הנאשם על התעלפות נבדקה על ידי נוירולוג, לא נמצאה בעיה נוירולוגית והתקבל רושם לורטיגו.

טיעוני הצדדים :

המאשימה טענה כי הנאשם נהג בקלות ראש כשהוא עייף. למרות שחש עייפות וחולשה עוד לפני שהתחיל בנסיעה הוא המשיך לנהוג. אין המדובר באירוע בלתי צפוי של כוח עליון אלא הנאשם היה צריך לצפות את שארע. הנאשם נהג כשהוא במצב המונע ממנו המשך נהיגה ולכן היה עליו להפסיק את הנהיגה עוד לפני התאונה. ההתעלפות לה טען הנאשם הייתה אחרי התאונה.

ההגנה טענה כי הנאשם חש ברע וראה שחור בעיניים חצי שניה לפני התאונה ואז התעלף. הרופא שבדק אותו בבית החולים רשם כי מדובר בהתעלפות שמקורה בורטיגו. הנאשם לא סבל קודם לתאונה מאירוע דומה וזהו מקרה נקודתי. מדובר באירוע מפתיע אותו לא יכול היה הנאשם לצפות ואין לזה קשר לעייפות. העדר השליטה של הנאשם ברכב אינו יכול להביא לעבירה פלילית לפי הוראות סעיף 34(ז) לחוק העונשין.

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

12 פברואר 2017

ת"ד 16-01-840 מדינת ישראל נ' לביא

דיון והכרעה

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

אין מחלוקת כי הנאשם פגע עם החלק הקדמי של רכבו בחלקו האחורי של הרכב המעורב שהיה במצב של עצירה לפיו, ועל כן לכאורה הינו אחראי לתאונה.

המחלוקת הינה בשאלה האם פעולת הנאשם או העדר פעולתו נבעו מהיעדר שליטה של הנאשם על תנועותיו הגופניות באופן שלא יכול היה לבחור את דרך התנהגותו. השאלה היא האם חל הסייג של העדר שליטה על פי הוראות סעיף 34(ז) לחוק העונשין, הפוטר את הנאשם מאחריות פלילית.

על הנאשם הנטל להראות כי חומר הראיות מעלה ספק סביר שמא עשה את המעשה כשלא היה בידו לבחור בין עשייתו לבין הימנעות מעשייתו מחמת העדר שליטה על תנועותיו.

לאחר ששמעתי את הראיות ואת טיעוני הצדדים הגעתי למסקנה כי קיים ספק באחריותו של הנאשם לתאונה לאור הטענה כי הנאשם התעלף לפני התאונה ולא היה באפשרותו למנוע את התאונה. הנאשם גם עמד בנטל המוטל עליו להוכיח כי לא יכול היה לצפות את ההתעלפות טרם הנהיגה או במהלכה ולא הכניס את עצמו למצב שיצר את הסיכון.

גרסת הנאשם בדבר התעלפותו נתמכת בעדותה של עדת ההגנה, במסמכים הרפואיים שהציג ובעדותו שעשתה עלי רושם אמין.

הנהגת המעורבת העידה כי לא הצליחה לתקשר עם הנאשם לאחר התאונה והבחינה כי עושה תנועות לא ברורות עם ראשו, תנועות סיבוב. העדה פנתה אליו בשאלות אך הוא לא ענה לה. העדה התרשמה כי מצבו אינו תקין ואף נבהלה ממנו.

חיזוק נוסף לכך יש בעדותה כי לאחר שירדה מן הרכב וניסתה לפנות אל הנאשם בדברים והבחינה בתנועותיו המוזרות היא חזרה לרכבה ואז הרגישה שוב פגיעה ברכב מאחור. עדות זו מלמדת על כך שלאחר שרכב הנאשם כבר היה בעצירה ולאחר שכבר פגע פעם ראשונה ברכב שלפניו, הוא פגע ברכב פעם שניה, נסיבות המחזקות את הטענה בדבר חוסר שליטתו על התנהגותו.

תוצאות התאונה קלות ואין ספק כי אבדן ההכרה של הנאשם לא נבע כתוצאה מהתאונה עצמה.

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

12 פברואר 2017

ת"ד 840-01-16 מדינת ישראל נ' לביא

1 תיאור התנהגותו של הנאשם על ידי העדה יוצר ספק בדבר פעולותיו של הנאשם באופן רצוני. קיים
2 ספק האם יכול היה הנאשם לבחור את דרך התנהגותו בזמן אירוע התאונה והאם הייתה לו שליטה
3 על תנועותיו הגופניות.

4
5 לפי התייעוד הרפואי של הנאשם, עם אשפוזו, נמצאו סימני חבלה ושפשופים בחלק האחורי של
6 הראש, המחזקים גרסתו כי נפל מהרכב כשניסה לצאת ממנו.

7
8 ע.ת.3 ראה את הנאשם בבית החולים והעיד כי פניו היו לבנות. גרסתו הראשונית של הנאשם בפניו
9 הייתה כי "ראה חושך בעיניים". הנאשם ראה את הרכב עומד לפניו אך לא הייתה לו שליטה על
10 פעולותיו.

11
12 גרסת הנאשם לעניין התעלפותו לא נסתרה ע"י התביעה, לא בתעודות רפואיות ולא בחוות דעת
13 מומחה. מאידך, ההגנה הציגה מסמך הרפואי המאשר כי הנאשם נבדק בבית החולים ע"י נוירולוג,
14 ולאחר סדרת בדיקות אובחן כי הסיבה להתעלפות היא כפי הנראה "ורטיגו" (2/ג).

15
16 בחנתי האם בנסיבות המקרה חל החריג לסייג של העדר רצייה הקבוע בסעיף 34 ל חוק העונשין.
17 האם היה על הנאשם להיות מודע לכך שקיים חשש לכך שיתעלף במהלך הנהיגה, האם התרשל בכך
18 שעלה על ההגה מלכתחילה או שהיה עליו להפסיק את הנהיגה עוד קודם לתאונה.

19
20 הגעתי למסקנה כי על פי הראיות שהובאו בפני לא חל החריג לסייג וכי הנאשם לא הכניס עצמו
21 להתנהגות המסוכנת מתוך מודעות וגם לא מתוך רשלנות.

22
23 הנאשם נתן הסבר מפורט להרגשתו לפני הנהיגה. אותו יום היה יום חם מאוד ועל כן הופסקה
24 העבודה בה עבד בבניין, בשעות הצהריים, והוא נסע לביתו, מרחק נסיעה של כרבע שעה. התאונה
25 ארעה בשעה 15:00 לערך. הנאשם הסביר כי אינו סובל מבעיות רפואיות ולא ארע לו בעבר מקרה
26 דומה. שניה, חצי שניה, לפני התאונה איבד את ההכרה או התעלף ולא הייתה לו שליטה על מעשיו.
27 הנאשם הכחיש כי חש ברע בזמן הנהיגה או לפני שהתחיל לנהוג ברכב ועמד על כך שאובדן ההכרה
28 אירע ממש לפני התאונה.

29
30 " אני הרגשתי את זה איך שהגעתי לרמזור. מהלך הנהיגה זה גם שנייה לפני שהגעתי לרמזור. זה
31 היה במהלך הנהיגה, זה היה שניה לפני שפגעתי באישה." (עמוד 9 שו' 28-29). הנאשם אישר כי היה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

12 פברואר 2017

ת"ד 840-01-16 מדינת ישראל נ' לביא

1 יום חס ומעייף בעבודתו בבניין אך לא חש חולשה. הדברים שמסר לבוחן בתקירה, כי איבד את
2 ההכרה מאיבוד נוזלים היה בגדר ניחוש.

3
4 עדותו של הנאשם מביאה למסקנה כי לא היה מודע ולא יכול היה להיות מודע לכך שיאבד את
5 ההכרה במהלך הנהיגה. לא הוכחו נסיבות שיש בהן כדי להביא למסקנה כי הנאשם העמיד את עצמו
6 במצב של סיכון והעדר שליטה מלכתחילה. לא מצאתי בראיות שהובאו בפני כי היה על הנאשם
7 לצפות את אבדן ההכרה ולהימנע מנהיגה בעקבות כך. לא מצאתי כי די בטענה שהיה יום חס ומעייף
8 כדי לבסס את טענת המאשימה כי הנאשם הכניס עצמו להתנהגות פסולה.

9
10 לפי עדותו של הנאשם מדובר באירוע ראשון מסוגו וכי לפני כן מעולם לא התעלף או איבד הכרה.

11
12 לפי התיעוד הרפואי אכן אין לנאשם היסטוריה רפואית דומה ונעשו בדיקות מקיפות כדי לאתר את
13 מקור הבעיה שהביאה להתעלפות.

14
15 סיכומי של דבר, נותר בלבי ספק האם אחראי הנאשם לתאונה ומחמת הספק אני מזכה אותו מכתב
16 האישום.

17
18 זכות ערעור כחוק.

19
20
21 ניתנה והודעה היום ט"ז שבט תשע"ז, 12/02/2017 במעמד הנוכחים.

22

רות רז, שופטת

23

24

25

26

840-01-16

בית משפט לתעבורה מתח תקווה

פלייא 240519/2015 ת.ד. אתן מרחב שרון (25108055682015)

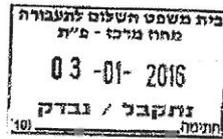
המאשימה:

מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל
שלוחת ת.תעבורה רחובות אתן
רח' הרצל 206, רחובות
טלפון: 08-9371458 פקס: 08-9371577

- נגד -

הנאשם:

חיים בן יוסף לביא
ת.ז: 051427110-10, יליד 01/01/1954
מס' רשיון: 0711376
רחוב התנועה הציוני 13, נתניה

כתב אישום

הנאשם מואשם בזאת כדלקמן:

א. העובדות:

- בתאריך 15.08.15 בשעה 15:00 ואו בסמוך לכך נהג הנאשם ברכב מסוג שברולט מספר רישוי 2223860 ברחוב הנשיא בנתניה ואו בסמוך לכך.
- אותה עת נסע הנאשם בעקבות רכב מסוג רנו מספר רישוי 9988931 (להלן: "הרכב המעורב") נוהג בידי מוריאל יהודית בן חמו שהיה בעצירה ברמזור.
- הנאשם נהג ברשלנות בכך שלא שמר רווח מספיק אשר יאפשר לו לעצור בכל עת את רכבו על מנת למנוע תאונה, איבד שליטה ברכב וכתוצאה מכך התנגש ברכב המעורב מאחור (להלן: "התאונה").
- כתוצאה מהתאונה נחבלו הנאשם, הנהגת המעורבת ונוסעים ברכבה נפגעו וכלי הרכב המעורבים בתאונה ניזוקו.

ב. הוראות התיקוף:

- אי שמירת מרחק - עבירה לפי סעיף 49 לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 [6349]
- נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה (ני"ח) תשכ"א 1961 [2011]
- הורשע בעבירות תוספת שניה שגומה לתאונת דרכים - עבירה לפי סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה (ני"ח) תשכ"א 1961 [2029]
- התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי סעיף 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 [2425]

ג. עדי התביעה:

- נזים איסקנדרוב (מ.א: 1081116) - משטרת ישראל, שלוחת בוחנים שרון אתן
- מרק קוריס (מ.א: 1004803) - משטרת ישראל, משרד תנועה נתניה שרון
- מוריאל יהודית בן חמו (ת.ז: 317057156-10) - נתניה, אנטוורפן 9
- תעודות רפואיות

פקד חמד לביא, תובעת מכח
מפכ"ל מע"י עו"ד

לי חשון תשע"ו
12 נובמבר 2015

הודעות לנאשם

- * הנאשם יכול שימונה לו סניגור ציבורי אם מתקיים בו אחד התנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18 (א) לחוק הסנגוריה הציבורית, התשנ"ו - 1995.
- * דע, כי אם לא תתייצב לדיון במועד הנקוב בהזמנה זו או במועד אחר, ששונה לפי בקשתך, ובית המשפט ידון אותך בהעדרך, עשויה להתקבל החלטה בדבר פסילתך מלנהוג. במקרה כזה, תשלח אליך הודעה על גזר הדין בדואר רשום, ויראו אותך, לעניין העבירה של נהיגה בומן פסילה, כמי שהודע לו על הפסילה, אלא אם תוכיח, כי לא קיבלת את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בך, ולא עקב הימנעותך מלקבלה.
- * דע, כי אם לא תתייצב לדיון במועד הנקוב בהזמנה זו או במועד אחר, ששונה על פי בקשתך, רשאי בית המשפט להטיל עליך עונש מאסר בפועל במקום קנס, בהתאם לסעיף 130 (ג) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982.
- * עפ"י סעיפים 74 (א) ו-188 לחוק סדר הדין הפלילי (ניימן) התשמ"ב-1982 הנך רשאי, בעצמך או באמצעות סניגורך, או באמצעות אדם אחר שהוסמך מטעמך לכך באישור תובע, לעיין בחומר החקירה ובמרשם הפלילי שלך ולהעתיקו, וזאת בתנאים מראש בטלפון עם מזכירות מדור תביעות ב (פרטי לשכת התביעות כתובת), והתביעה תהא רשאית להגיש את גיליון ההרשעות הקודמות שלך לבית המשפט גם בהעדרך.
- * אם תורשע בדיון, הנך צפוי לעונש הקבוע בסעיף 62 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) (להלן - הפקודה) ו/או לכל עונש הקבוע בפקודה: סעיף 35-40, 41, 44, 45, 63, 64, 65 (א) 66, 67, הכל בהתאם לנסיבות.